

& omnem affectum, omnemque actionem sequitur vel voluptas vel dolor: idcirco virtus circa voluptates & dolores versatur, indicantur idpunitiones, quæ per dolores adhibentur, sunt enim medicationes quædam, at medicationes per contraria fieri consueverunt. Præterea, quemadmodum etiam prius diximus, omnis animæ habitus ad ea & circa ea naturam suam habet, à quibus deterior fieri & melior consuevit: at per voluptates & aegritudines pravi habitus sunt, dum persequuntur aut fugiunt homines, aut quas non debent, aut quando non debent, aut quemadmodum non debent, aut quot aliis modis à ratione talia præscribuntur. Unde etiam definiens virtutes nonnulli impatibilitates, tranquillitatesque esse quasdam eas asserunt: non tamen rectè: quia absolute dicunt, neque addunt, ut oportet, & quando & cætera quæ adiunguntur: talis igitur virtus esse circa voluptates & dolores facultas quædam ponitur, quæ optimas res agat: vitium autem contrarium. De iisdem etiam inde esse manifestum poterit: quod, cum tria sint, quæ in electionem, tria item, quæ in repudiationem cadunt, honestum, vitile, & iucundum: & tria contraria, turpe, inutile, & inolestum: circa omnia hæc bonus vir rectè agit, malus verò peccat: ac præcipue circa voluptatem. nam & communis hæc est animalibus, & omnia, quæ in optionem veniunt, consequitur: quippe cum tam honestum, quam vitile iucundum ac voluptuosum videatur. Adde quod ab infantia ipsa voluptas in omnibus nobis inoleuit, ut difficile sit affectum eiusmodi vitæ nostræ penè incorporatum atque imbibitum extergere. Quinetiam ad regulam voluptatis & doloris actiones dirigere alij magis, alij minus consuevimus: ut propterea præsentem præfationem circa hæc versari necesse sit: non enim parum ad actiones facit: bene an malè gaudeamus, aut doleamus. Præterea voluptati repugnare difficilior est, quam iræ, ut Heráclitus inquit: at circa id quod difficilior est, semper & ars & virtus versatur: quod enim bene fit, melius in eo est, quare propter hoc etiam circa voluptates & dolores totum negotium & moralis & ciuilis versabitur. qui enim bene his utetur, bonus: qui malè, erit malus. Virtutem igitur circa voluptatem & dolorem versari, ab iisdemque, à quibus fit, & augeri & corrumpi, cum scilicet non eodem modo existunt:

A πάλαι καὶ πάσαι ἀρεταὶ εἰς ἡδονὴν καὶ λύπην· καὶ διὰ τούτων ἀρετὴ ἢ ἀρετὴ ἀρετὴ ἡδονῆς καὶ λύπης· μιλύουσι δὲ καὶ αἱ καλοῦσις γινώσκοντες διὰ τούτων ἰατρείαν γὰρ πένες εἰσὶν· αἱ δὲ ἰατρείαι διὰ τῆς ἐναντίας περὶ καὶ γίνονται. ἔτι, ὡς καὶ ἀρετῶν εἰρημνία, πάντα ψυχῆς ἔχει, ὅταν πένος γίνονται χεῖρον καὶ βελτίον, ὡς ταῦτα καὶ ἀρετῶν ταῦτα τὴν φύσιν ἔχει· δι' ἡδονῆς δὲ καὶ λύπης φαίμεν γίνονται, τὰ διακρίνει ταῦτα καὶ φεύρα, ἢ ἀσ' μὴ δέ, ἢ ὅτε οὐ δέ, ἢ ὡς οὐ δέ, ἢ ὅτε καὶ ἄλλως ἕκαστ' αὐτοῦ λόγου διορίζεται τὰ ταῦτα. διὸ καὶ ὀρέζονται τὰς ἀρετὰς, ἀπαθείας τινὰς καὶ ἡρμίας· ἐν οὗ δὲ, ὅτι ἀπλῶς λέγουσιν, ἀλλ' οὐχ ὡς δέ, [καὶ ὡς οὐ δέ,] καὶ ὅτι, καὶ ὅσα ἄλλα C ἀρετῶνται, ἰσοκρίται ἀρετὴ ἢ ἀρετὴ ἢ τοιαύτη ἀρετὴ ἡδονῆς καὶ λύπης, τῆς βελτιώσεων ἀρετικῆς ἢ δὲ κακίας, τοῦ ἀντιπῶν. γίνονται δ' αἱ ἡμῶν καὶ ἐκ τούτων φαίμεν ἔτι ἀρετῆς ἡμῶν· τῶν γὰρ ὅτων τῆς εἰς τὰς ἀρετὰς, καὶ τῶν ὄντων τῶν εἰς τὰς φουρὰς, καὶ οὐ συμφέροντος, ἡδονῆς καὶ τῶν ἡμῶν ἐναντίας, ἀρετῶν, ἀσυμφέρου, λυπηρῶν· ἀρετῶντα μὲν ταῦτα ὁ ἀγαθός, κατεβρωτικός δ' ἐστὶν ὁ δὲ κακός, ἀμαρτητικός· μέγιστα δὲ ἀρετῶντα ἡδονῶν· καὶ τὴν γὰρ αἴτιαν τοῖς ζώοις, καὶ πάντα τοῖς ὑπὸ τῶν ἀρετῶν παρεκκελουθεῖ· καὶ γὰρ τὸ καλὸν καὶ συμφέρον, ἡδονῶν φαίμεν· ἔτι δ' ἐκ νηπίου πάντων ἡμῶν σωματικῶν· διὸ καὶ χαλεπὸν ὄντος ἡμῶν ταῦτα τὸ πάθος, ἔγκρασις ὡς τῶν βίβης. καλονίζομεν δὲ καὶ τὰς ἀρετὰς, οἱ μὲν, μέλλον, οἱ δὲ, ἡπῶν, ἡδονῆς καὶ λύπης. διὰ τούτων οὐκ ἀμαρτητῶν, ἔτι ἀρετῶντα τῶν πάντων ἀρετικῶν· οὐ γὰρ μικρὸν εἰς τὰς ἀρετὰς, ὅτι ἡ κακία χεῖρον ἢ λυπηρῶνται. ἔτι δὲ, χαλεπώτερον ἡδονῆς μάχεται, ἢ θυμῶν, κατὰ τὸν εἶπον Ἡράκλειους· ἀρετῶντα δὲ τὸ χαλεπώτερον αἰεὶ καὶ τέχνη γίνεται καὶ ἀρετῶν. καὶ γὰρ τὸ εὖ, βελτίον ἐν τούτῳ· ὡς καὶ διὰ τούτων ἀρετῶντα καὶ λύπης πάντα ἢ ἀρετικῶν, καὶ τῆ ἀρετῆς καὶ τῆ πολιτικῆς ὡς γὰρ οὐ τούτοις χεῖρον ἀγαθός, ἀγαθός ἐστὶν ὁ κακός, κακός, ὅτι μὲν οὐκ ὄντων ἢ ἀρετῶν ἀρετῶντα καὶ λύπης, ἢ ὅτι ἔξ' ὧν γίνεται, ἕκαστ' αὐτῶν καὶ αὐξάνεται καὶ φθεί-